

Izhaja vsaki dan.
Tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 2. uri zjutraj.
Posamične številke se prodajajo po 3 novč. 6 stotinki.
V mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.
Člani in naročniki sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 4. zvečer. — Cene oglasov 16 st. na vrsto petič; poslanice, smrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.
TELEFON šte. 1157.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vsa leta 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.
Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.)
Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštuo-hranilnični račun št. 652.841.

Rusko-japonska vojna.

(Brzobjavne vesti).

Velika bitka v korejski cesti.

WASHINGTON 30. Glasom nekega od tujakšjega odposlaništva priobčenega poročila admirala Togo je bil ruski križar »Vladimir Monomah« predno se je pogreznil, ugrabljen od Japoncev.

LONDON 30. »Daily Telegraph« poroča iz Tokija: Ena ruska vojna ladija je, dosepevši na višino Bivani, 150 milj od Tsushima, razvila belo zastavo. 300 največjih delom ranjeni ruski pomorski častniki se nahajajo v Bivani v oskrbi japonskega rudečega križa.

LONDON 30. Kakor so sporočili »Daily Mail« iz Washingtona, je prejel pomorski urad iz Tokija brzobjavko, glasom katere se je pogreznila admiralska ladija Roždestvenskega »Kojaz Suvorov«, na kateri se je nahajal Roždestvenski.

WASHINGTON 30. Japonski odposlanec je prejel včeraj iz Tokija brzobjavko, v kateri je priobčil, da je zmaga Japoncev na morju popolna.

LONDON 30. »Daily Mail« poroča iz Seula: Admiral Togo se je v soboto zjutraj »skoro vsami velikimi japonskimi vojnimi ladjami nahajal na višini Masamfa. Rusi so stvozi vatočni kanal, to je med otokom Tsushima in Japonsko, pripluli v korejski preliv. Togo je takoj z največjo naglico odplul okolo severne strani Tsushima, ko je plul okolo otoka, je videl ruske ladje, ki so se blizale v dveh kolonah. Takoj je Togo ukazal silno streljati.

Ko je med ruskimi ladjami nastel nered, jih je Togo porinil proti japonski obali, kjer je bilo rusko brodovje napadeno od vseh pod japonsko zastavo nshajajočih se ladij. Več napadov torpedovk na rusko floto je bilo od največjega vspeha. Verojetno je, da so ruske ladje, ki so ubežale, dosegle Vladivostok.

LONDON 30. Japonski odposlanstvo je priobčilo vrsto brzobjavk admirala Togo, iz katerih je razvidno, da je japonsko združeno brodovje dne 27. t. m. zjutraj napadlo balistično eskadro blizu Tsushima ter tamkaj pogreznilo štiri ladje. Škoda japonskega brodovja je neznanos. Napad torpedovk je bil izvršen po solnčnem zahodu. Glavna eskadra je dne 28. t. m. ponovila napad, pri čemer se je več ruskih ladij udalo. Rusi so izgubili nastopne ladje: dve obrežni oklopni ladiji, pet križarjev, 2 ladiji za specialne službe in 3 lovce torpedov; dve oklopnjači, dva obrežna križarja in ena ladija za specialne službe ter en lovec torpedov so bili ugrabljeni.

PODLISTEK. 217

Prokletstvo.

Egodovinski roman Avgusta Šenoe. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomić.

Prevel M. O.—O.

Ali, toliko da je Pršlina izginil pred naljubem obiskom, so se že odprla glavna vrata se silo. Sluga, ki je branil vhod, je padel, pahnen od pesti, preko praga sobe, v katero je navalila gruča jeznih kanonikov zagrebških pred škofa. Ivan je dvigal glavo visoko ter je, držeč se stolice, stal kakor steber. Obraz mu je bil blede na smrt, očesi sta se mu upirali na napadalec, ustnici sta se mu stiskali in le tu pa tam so se mu stresle trepalnice.

Kakor roj os so se usuli hrupeti jezni kanoniki, razjarjenih obrazov, plamtečih oči, proti škofu, ki jih je navidezno mirno pričakoval, ali najbolj so dvigali svoje pesti Ivan iz Moravca, Nikola Magjar, Omodej iz Ku-

WASHINGTON 30. Oidelek vojne mornarice je na neki vprašanje izjavil, da ni prejel ni privatnega ni uradnega poročila, ki je je priobčil časopis »O t«, glasom katerega da se je potopila oklopnača »Kojaz Suvorov« in da je Roždestvenski izgubil življenje.

Poročilo generala Lineviča.

PETROGRAD 30. (Petrogr. brzobjavna agentura). General Linevič je včeraj brzobjavil carju: Japonski oddelek, ki je dne 25. t. m. zasedel Simischev, je dne 26. t. m. od tamkaj marširal proti Atilipju. Na levem krilu je skušala sovražna sprednja straža pregnati naše sprednje čete, toda ista je bila dobita.

Admiral Roždestvenski v Vladivostoku?

PARIZ 30. Admiral Roždestvenski je ranjen valed nekega kosa granate. Nahaja se na krovu uniševalk torpedov »Grozni«, ki je, spremljana od križarja »Almas«, dospela v Vladivostok.

Brzobjavne vesti.

Češki deželni zbor.

PRAGA 30. Deželni zbor je rešil danes dolgo vrsto malih poročil proračunske komisije o malih melioracijskih delih ter sklepe računov raznih fondov in ustav. Prihodnja seja v petek.

Avstrijski odposlanec umrl.

HAAG 30. Avstro-ogrski odposlanec Aleksander Okoliczany, ki je pred nekoliko dnevi obolel za vnetjem pljučnih organov, je danes popoldne v starosti 67 let umrl.

Ogrska zbornica.

BUDIMPEŠTA 30. Poslanska zbornica je nadaljevala razpravo o predlogu Košutovem glede samostojnega ogrskega culnega tarifa. Prihodnja seja jutri.

Fran Košut.

BUDIMPEŠTA 30. Očak za izseljevanje je izvolil Frana Košuta svojim predsednikom.

Nov člen Košutove stranke.

BUDIMPEŠTA 30. (Ogr. brz. biro). Graf Josip Batthyani, ki ni deslej pripadal nobeni stranki, je priobčil svoj vstop v Košutovo stranko.

Kralj Alfonz na Francozkem.

PARIZ 30. Železniško prego od Hendaye do Bordeauxa so mel vožajo španskega kralja stražili vojak. Na vsakih 50 korakov je bila vojaška straža.

PARIZ 30. Kralj Alfonz je ob 3. uri popoldne dospel semkaj in je bil na kolidvoru vsprejet od predsednika Loubeta. Kralj je izrazil svoje veselje, da je obiskal Francijo. Občinstvo je kralju in predsedniku

rilovec in Lancelot. Ivanova mirnost jih je osupnila za hip in roj se je zaučel dva tri korake pred škofom.

— Kdo se je drznil udreti semkaj, kamor sem prepovedal vhod vsaki živi duši? je vprašal škof in se silil, da bi bil miren.

— Mi, mi! so zaklicali vsi v en glas. »Mi!« je ponovil Nikola Magjar, udarši se s pestjo ob prs.

— Je li škof, veki dvor ali jama razbojnikov? je iztisnil Ivan jezno.

— Škofovski dvor je, je rekel Omodej iz Kurilovec suh, svet naj sadi, ali se v njem vrše razbojstva.

— So-li to moji bratje v Kristu, kanoniki zagrebški? je rekel Ivan porogljivo.

— To smo še, ako Bog da, se je otrešel Nikola Magjar, udarši se z dlanjo ob stegno, dlje nego dve leti smo, to ve Bog.

— A, kaj s-e znoreli, čemu ste došli? jim je odrezal Ivan mirno, mej tem, ko se je tresoč se roka igrala z zlatim križem na prsih.

Za hip so obmolknili vai, a Ivan je hladnim pogledom vsprejemal plamen, ki mu je saval nasproti izolikih oči.

priredilo živahne ovacije. Za varnost kraljevo so bile izdane najobširnejše odredbe.

Odlikovanje.

BEROLIN 30. Cesar Viljem je podelil japonskemu princu Arisugavi red črnega orla.

Nemški državni zbor.

BEROLIN 30. Zasedanje nemškega državnega zbora je zaključeno.

Skupščina razpuščena.

BELIGRAD 30. V skupščini je bil prečitan kraljev ukaz, s katerim se izredno zasedanje zaključuje, skupščina razpusti ter se razpišejo nove volitve za 23. julija t. l. Istočasno je nova skupščina sklicana za 7. avgusta t. l.

Vrtinec.

SIDNEY 30. Z Maršalskih in Karolin-skih otokov poročajo o strašnem vrtinecu, ki je dne 20. aprila popolnoma opustošil otoke Ponape in Kuanje. 25 urojenecv je baje prišlo ob življenje.

+ Silvela.

MADRID 30. Silvela, bivši ministerski predsednik, je včeraj ob 7. uri zvečer umrl.

Nevspehi slovenske politike in slovenski listi.

S Kranjskega, 27. maja.

Nevspehi slovenske politike postajajo očitnejši od dne do dne. Kajti glede na to, kar sta država in vlada dolžni, da nam dast, ne moremo Slovenci že 20 let pokazati nobenega vspeha v kulturnem pogledu: ne na šolstvem, ne na uradniškem polju. Naprotno: mi Slovenci gremo v teh strokah rakovo pot! Osebito na Koroškem in Štajerskem, kjer je bilo izlasti še 25-letno delovanje »Schulversina« za nas zelo škodljivo. Ljudsko šolstvo koroško je tako, kakoršno je poljsko šolstvo na Pruskem. Na Štajerskem so pa v teku 25 let po uradnem in privatnem potu osnovali najmanj kaeih 25 čisto nemških šol za — Slovence. Dalje kaeih 50—100 pa utrakvistično uredili, t. j., v viših skupinah so jih čisto ponemčili. Uradovanje šolskih vodstev in deloma krajnih šolskih svetov so pa uvedli tako, da je ustrezno okrajnim šolskim nadzornikom in okrajnim glavarjem, ki so več ali manje Nemci, ali nemškutarii, ali pa v narodnem obziru — netopirji. Da smo Slovenci tako na slabem, temu je največ kriv sistem, ki veje na učni upravi od glave na Dunaju navzdol do vseh najnižih udov po pokrajinah.

Krivi smo pa tudi Slovenci sami, ker vse premalo žigosamo v javnosti vse te krivice. Ne pravimo, — Bog ne daj — da bi se bil kateri slovenskih listov (razen ptuj-skega »Štajerca«) tako daleč spozabil, to bi

odobraval to početje naših nasprotnikov. Ali, ker smo se Slovenci na političkem polju vse preveč pekali in porabljali vse svoje moči v boju za koristi — strank, niti nismo opazili, kaj je počel med tem nasprotnik. Tudi smo bili v svojem »bratomornem boju« tako zaslepljeni, da smo brezštevilokrat videli v svojem bratu večega protivnika nego v sosedu Nemcu, Lahcu, ki sta nam hodila v škodo tam svobodnoje, čim huje smo se mi ravnsli med seboj. Kakor pa je »Edinost« vedno opozarjala svet na ta nedostatek in greh v slovenski politiki, tako so se začeli tudi na Kranjskem že oglašati trezno misleči ljudje, ki nočejo biti več za vsakoceno pristaši tej ali oni stranki. Ker niso mogli — to smo opazovali že dolgo časa — svojih domoljubnih nazorov na Kranjskem spraviti med »tiskani svet«, posluževali so se slovenskega časopisja v — Ameriki, da so dajali duška svojemu čistemu slovenskemu patrijotičnemu čutstvu, ki ne poznava slepega sovraštva do te ali druge stranke. V novejšem času sicer še tudi ne opazujemo znamenj, da bi glavni naši listi hoteli kaj odjenjati od intransigentaega stališča — da si se eno teh glasil nekako dela, kakor da bi bilo pripravljeno za »paktiranje« — vendar pa se oglašajo novejši in manjši listi, katerih struja nam ugaja, kakor nam ugaja tudi nastopanje slovenske akademiške mladine. — Na velikem delu našega slov. dijaštva opazujemo, da se je jelo povzdigati nad vsakdanje slovenske stranke, posnemaje s tem vzgled mnogih rodoljubov ob jezikovni meji. Tako se je nekaj novih listov (osebito »Naš list« v Kamniku) povzpelo na stališče, ki je zavzemamo mi: na stališče namreč, ki ne odobruje niti liberalne, niti klerikalne politike. Tudi od starejših slovenskih listov varuje večina nevtralnost v tem pogledu izlasti že s tem, da popolnoma ignorira »kranjski boj«. To hvalevredno taktiko opazamo izlasti pri koroških in štajerskih listih, in mi le želimo, da bi dotični novi in stari listi vstrajali pri tej taktiki, in da bi ta taktika rodila Slovincem dober sad.

Istrski deželni zbor.

Koper 30. Druga seja je bila nesklepčna, ker je bila večina odsotna. Deželni glavar je konstatoval nesklepčnost zbornice, v kateri je bila zastopana le manjšina in je valed tega izjavil, da je desetorica večine izjavila, da se današnje seja ne udeleža in zato ne more odpreti seja. Dan prihoda je seja priobči pismeno.

Deželni zbor istrski — kaj je ž njim?!

Na včerajšnji dan je bila sklicena seja tega deželnega zbora z nastopnim dnevnim redom: 1.) spopolnjenje § 27. šolskega in

naše pravice, čuvamo jih po dnevu in po noči z obema očesoma, a imamo jih na pameti kakor oče naš, ker jih imamo v sreču. Ni jih pojedel Tatar, ni jih pojedel Gričan, ni jih izbrisal punt plemičev, sila bana Mikša, niti ne moč gospoda od Lučenca. Ali, kakor nam je Bog, jih ne izbriše niti ti.

— Ne, ne! so zaklicali kanoniki.

— Ne izbrišeš, je ponovil kanonik iz Moravca, ti, ki ga je sreča še le nedavno popihnila med nas. Dovolj trpljenja so nas stali nedavni časi. Dovolj naših bratov je moralo bežati radi tebe. Prišlin nam je umrl v proganstvu, tudi Lancelot je moral položiti glavo pod krvniško sekuro. Prestali smo muke, pojedini so padli kakor žrtve, ali starodavni kapitelj zagrebški obstoji, trdne so njegove pravice, trše od kamena. Kolikor je bilo napadov, ni eden nam ni ugrabil pravice. Ti, ptujec, potrošiš malo soli in kadila med nami, si prvi položil silovito roko na sveto nam zgradbo, ti, škof naš, glavar naš.

(Pride še.)

deželne zakona od l. 1801. glede računanja petletnic; 2.) zakonski načrt glede uravnave Mirne; 3.) odlok glede deželne garancije za zgradbo električne železnice Matulje-Volovsko-Opatija Lovran.

Seja se je imela začeti ob 10. uri predpoludne. Ob tej uri je bilo na galeriji kakih 10 ljudi, večinoma nedoraslih dečakov. Proti 10. in pol uri prišli so v dvorano navadai deželni uradniki, potem deželni glavar in vladni zastopnik, namestništveni svetovalec Fabiani, oba bleda in nekako prepadena, ter poslednjemu pridodeljeni uradnik (stenograf za hrvatske in slovenske govore.)

V dvorani je bil navzoč tudi — poročevalec »Piccolac«, imenitni Salata.

Na to sstopil v dvorano poslanec manjšine. Čim je Rizzi prišel na svoje mesto, je podal približno tole izjavo: Ker ni navzoča zadostno število poslancev, in ker mi je 17 poslancev (iz večine, seveda) izjavila, da ne pridejo v sejo, ne morem seje odpreti in naznanim bodočo sejo pisмено na dom poslancev.

Par njih na galeriji, gotovo naročenih, je ploskalo in kričalo: Bravi i nostri!

Vzroka temu postopanju italijanskih poslancev je iskati, kakor smo obveščeni v dejstvu, da je vlada hotela dati na neko hrvatsko interpelacijo tudi hrvatski odgovor.

Mi ne vemo, kako in kaj ukrene slava vlada sedaj s tem deželnim zborom, to pa vemo, da mora biti jasno sedaj tudi slepecem, kje je intransigenca, kje je nestrpnost, kje prepotenca na najvišji stopinji!! Sicer pa, bodimo pravični, po tem, kar smo ravnokar doživeli na Dunaju, je lahko umevati to intransigenco in se jej ne čudimo mimalo.

Naši škofje v Rimu.

Vladika ljubljanski, ki je bil tudi odisel v Rim na sedanje razprave velikega in zgodovinskega pomena, je dobil iz srede svojega sveštinstva iskreno, ganljivo prošnjo, naj zastavi svojo besedo in svoj upliv v tem usodnem trenutku, ko se ima rešiti vprašanje staroslovenskega bogoslužnega jezika v naših cerkvah, da bo ustrezno želji in pravu Slovencev in Hrvatov. Res, hvaležni moramo biti dotičnim sveštenikom, ki so se odkrito besedo in srčno obrnili do svojega vladike s pozivom, naj ne potabi, da je — slovenski škof. Dotični sveštiki pa imajo tudi to zavest, da so izpregovorili srčno besedo v interesu cerkve, kajti od sklepov sedanje škofovske konference v Rimu utegne biti odvisno nadaljno razmerje med katoliško cerkvijo in veliko slovensko družino. In to za dolge čase, ali pa celo za vedno!

Te dni je pohvalil ljubljanski »Slovenec« vladiko Jegliča še posebej zato, ker da se je podal v Rim za pravičnaro stvar, ne da bi se vprašanje glagolice dotikalo njegove škofije. Hvaležni smo odposiljateljem gori rečene prošnje vladiki Jegliču tudi zato, ker so napisali rečeni »Slovenčevci« trditvi primerno korekturo. Nasproti trditvi »Slovenčevci« povdarjajo podpisanci, kako da je bilo v »Katoliškem Obzorniku« neovrno dokazano, da je glagolica in žnjo vred staroslovenska služba božja nekdaž živela in cvetela v območju ljubljanske škofije. Prvačila pa da je mati kranjskih cerkva: staroslavna cerkev sv. Petra v Ljubljani.

Sedaj menda potihnejo glasovi, ki bi hoteli proglasiti za razkolnika vsakega, ki želi in ki tudi javno govori, kar želi: da bi jezik naš svobodno in suvereno donel po naših cerkvah. Ne, niso »razkolniki« oni, ki to želé. Saj je te dni povdarjal »Slovenec« sam, da je narod hrvatski ostal najbolj veren tam, kjer se je ohranil staroslovenski bogoslužni jezik.

Nu naj podamo tu še par dejstev v podkrepljeaje trditve, da je bil tudi v sedanji ljubljanski škofiji nekdaž v rabi staroslovenski bogoslužni jezik. Dekaniji trnovska in postojnska na Notranjem sta do leta 1830. spadali pod tržaško škofijo. V teh dveh dekanijah se je rabil staroslovenski bogoslužni jezik približno do istih časov, kakor po slovenskih župnijah severne Istre, (n. pr. v Dolini v Predloki, v Šmarju pri Kopru) kjer so se ohranili razni glagolski spomeniki. V Šmarju pri Kopru n. pr. so staroslovenski bogoslužni jezik zatrli početkom 19. stoletja.

O škofovskih konferencah v Rimu priobčuje danes nam dčšli »Agramer Tagblatt« nastopne brzojavke:

Rim 27. Včeraj je bila predkonferenca pri škofu Dvorniku. Konferenca danes predpoludne je bila jako živahna. Govor škofa Mahniča je napravil najbolji utis. Videti je bilo, da je bil Vatikan od strani Slovanom sovražnega novinstva napačno informiran. Nadškof Dvornik je dokazal v sijajnem govoru na podlagi listin naše pravo do glagolice. Valed tega so naši škofje danes sčesbno dobrih nad.

Rim 28. Škof Buconjić (iz Mostara) je odpotoval, ne da bi bil kaj odpravil. Jutri bo zopet seja. Škofje imajo vsakega popoldne predkonference pri nadškofu Posiloviću ali nadškofu Dvorniku. Tukajšnje novine napadajo silno naše škofa.

Drobne politične vesti.

Državni zbor bo sklican, kakor javljajo z Dunaja, dne 14. junija in bo zboroval do začetka meseca julija.

Domače vesti.

Poreka. Dne 27. t. m. se je poročil v Ljubljani arhitekt gosp. Josip Costaperraria, z gospico Miro Dev, slavno pevko »Glasbene Matice«. Bilo srečno!

»Slovenec z gorjačo — Lahe z milostjo«. Ozirom na notico, ki smo jo priobčili te dni valed notice v listu »Sole«, da se bo s tržaškimi obtoženci radi sfere bomb milostno postopalo, piše »Slovenski Narod«: »Edinost« je napravila paralelo, a prepustila je čitateljem, da napravijo zaključke. Nam pa se zdi, da pri tem ne sme ostati. Zaključki se morajo izvesti in to mislimo tudi storiti, čm bo izrečena sodba v zadevi tržaških irredentovcev in se bo videlo, ali je najvišja želja uplivala na dunajske sodnike in kako je nanje uplivala. Potrebno je izvesti zaključke, ker bo to nov člen v dolgi verigi dokazov, da je v Avstriji tudi justica v službi Slovanom sovražnega sistema.

»Tržaški tehnični zavod«. Ta zavod uživa že sedaj svetoven glas, kajti pridobil je avstrijski industriji že marsikatero častno priznanje. Ravnokar je podal zopet sijajen dokaz o svoji veliki zmožnosti.

Od novega razreda ladij tipov »Nadvojvoda«, ki so bile zgrajene, oziroma se še gradijo v ladijedelnici sv. Marka za c. in kr. vojno mornarico, je bila zopet ena ravnokar dogotovljena ladija v minolem tednu izročena od strani zavoda vojni mornarici. O predaji bojne ladije »Nadvojvoda Karl«, ki se je izvršila s oficijelno vožajo na preizkušnjo, je dosegel zavod občudovanja vreden uspeh.

Bojna ladija »Nadvojvoda Karl« z 10630 tonelatami vsebine je dosegla ob delovanju mašine za 12500 konjskih sil, ob 127 rotacijah brzino skoro 20 vozlov na uro (Vozal 1858 m), torej brzino, ki se mora prištevati največim brzinam pri bojnih ladijah. Neoporečno se ima podjetje zahvaliti za tako lepe vpehe genijalnemu konstruktorju strojev, ravnatelju Gustavu Lendekke, ki velja kakor kapaciteta na polju tehniške strojev za ladije.

75 letnica Janeza Terdina. Iz Rudolfovega nam pišejo: Včeraj, dne 28. t. m. iznenadeno je bilo naše mesto po posetu župana stolnega mesta Ljubljana gosp. Ivanu Hribarju in c. kr. notarju gosp. dru. Hudo-verniku. Oba gospoda sta dospela v spremstvu svojih gospej soprog.

Ta iznenadeni obisk posvečen je bil slavljencu 75-letnice svojega rojstva, profesorju v. p. Janezu Tordinu — diki in prvaku slovenskih pisateljev, našemu priljubljenemu heroldu »bajk o Gorjancih« in drugih slovstvenih proizvodov.

Beležemo to vest v naglici radi nedostajanja časa, če pa brate tam ob modri Adriji ta slavnost podrobneje zanima, sem v prihodnje rade volje na razpolago. (Prosimo. Uredn.) Srebrniški.

Členom »Delav. podpornega društva« na znanje. Podpisani nannaja p. n. članom, da bodo društveni prostori, počeni od 1. junija t. l. naprej, ob nedeljah zaprti. Da se omogoči členom uplačevanje tedaine, bo društvena uradnaja ob sobotah odprta do 8. in pol zvečer, mesto do 7. ure, kakor je bilo do sedaj.

Oni členi, kateri bi najao potrebovali zdravniške pomoči, bodo ob nedeljah dobivali zdravniška kakor sledi: gosp. dra. Mandića ob 11. uri predpoludne v lekarni Prendini na borznem trgu, gosp. dra. Martinica pa ob 9. uri v lekarni Crevet, v ulici delle Poste (na vogalu ul. Valdirivo).

Da se tudi gg. zdravnikoma olajša posel ob nedeljah, prosim podpisani, naj členi iščejo zdravniške pomoči le v nujnih slučajih. Oni členi, ki imajo društvene križce v društveni uradnji, naj pridejo k društvenemu uradniku, kjer vdobe legitimacijo, s katero se imajo (za slučaj potrebe) predstaviti zdravniku. Vsi ostali udje se morajo, ko se predstavijo zdravniku, imeti pri sebi društveno kajžico.

O d b o r.

Pogorišče milijarije gasit so prišli minolo soboto — kakor nam pišejo z Dolenjskega — učenjaki: z Dunaja vseučilišni profesor dr. Norbert Artner, z Gradca vseučilišni docent dr. Viljem Scholz in z Ljubljane deželni zdravstveni referent dr. Zupane in epidemijolog dr. Plečnik.

Naš dopisnik pripominja: Bili so dnevi, grozni dnevi brezupa, ko je zbegano ljudstvo vpilo: »Otmite nas!« Pa ta glas je bil glas vpijočega v puščavi. Šele dne 13. t. m. se je zdelo deželnemu zdravstvenemu svetu vredno, da je sklical sejo, kjer se je ob vsej hladnokrvnosti — to je jasno razvidno iz sklepov, doposlanih ljubljanskima dnevnikom — razpravljala usoda Dolenjskega proletarijata.

Tukajšnji trije zdravniki, ki so itak že preobloženi s poslom, morali so opravljati svoj težavni in nevarni posel sami, brez vsake vnauje asistencie.

Šele nekako dne 19. t. m. je vlada odposlala svojega zdravnika v pomoč topliškemu zdravniku za epidemijo. Tedaj pa je bila sila epidemije, hvala Bogu, že dospela na svoj višek v celoti vsaj v Prečinski in Topliški dolini.

Šmibelska občina, ki je ravno zadnja dva tedna največ trpela, in ki ima najbolj dislocirane in od mesta najbolj oddaljene težko pristopne kraje, je bila ostala brez druge zdravniške pomoči. — Zakaj?

Tu ne gre za nikake osebnosti. Stvar sama je preresna in pretragična. Nisem ne poclaščen, in tudi sicer ne čutim osebnega nagiba do graje tam, do omilovanja tu. . . . To naj se blagovoli uvaževati obojestranski.

Stvar sama tragična kakor taka, apelira na vlado, da tedaj, kadar meri mero svojim podnikom, razdelja to mero pravočasno in jednako pravno.

... Prišli so gledat pogorišče. . . Hvala Bogu, veliki ogenj obupa, stiske, bolečin, krvavih solz, je srečno — pogorel. Še tli, tu pa tam tuč še malo vzplamtuje, to so zadnji pojmi ta strašne prikazni. O tem smo prepričani.

Izven enega učenjaka, ki je prišel iz lastne vedoželjnosti, da bi pručil to epidemijo, so morda prepričani o tem tudi od vlade poslani gospodje. Morda?

Gotovo je pa, da so prišli že na pogorišče milijarije in gotovo je tudi, da je to vsakakor — prepezo.

Na milijariji je včeraj na novo zbolela 16-letna Ana Potočar iz Podljubana. Zbolela je po nalezljivosti. Mari oblasti res tako »ojstro« čuvajo, da ljudje ne sahajajo ne samo v cerkev v Novomesto, marveč tudi na sejme, n. pr. v Mirno Peč?!

V Opatijo je prišlo od 1. septembra 1904. do všteteja 24. maja 1905. skupno 18.618 oseb. Od 18. maja do všteteja 24. maja 1905. je prirastlo 287 oseb. Dne 24. maja 1905. je bilo navzočih 1137 oseb.

Društvene vesti in zabave.

Akad. tehn. društvo »Triglav« v Gradcu bo imelo svoj II. redni občni zbor v sredo t. j. 31. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnikov prejšnjih dveh zborovanj. 2. Poročilo odborov. 3. Preračun. 4. Služajncsti.

Tamburaški zbor pevskega društva »Zarja« v Rojanu bo imel svojo skupno sejo (občni zbor) v četrtek dne 1. junija t. l. v »Konsumnem društvu« v Rojanu. Začetek ob 3. uri popoldne. Toliko na znanje vsem tamburašem.

Tržaška afera bomb

pred dunajskim porotnim sodiščem.

Sedmi dan.

Kakor smo poročali že včeraj, je bilo porotnikom stavljenih 19 vprašanj, in sicer 6 glede Subana, 5 glede Depaula, 4 glede Salateia in 4 glede Cossija.

Na to je začel govoriti zastopnik državnega pravdnštva. Dejal je najprej, da če je že sploh v kazenskih razpravah naloga državnega pravdnštva težka, toliko težja je pa

v političnih kazenskih razpravah in to iz ozira do raznih okolišnosti. Na tej razpravi se je govorilo o razmerah, ki so privedle do tega procesa; radi tega ni bilo možno izogniti se razpravljanju političnih vprašanj, oziroma vprašanj splošnega značaja. Sicer je moralo državno pravdnštvo v prvi vrsti osvetliti vse, kar je stavilo obtožbo v pravo luč. A drž. pravdnštvo se mora truditi, da ostane v dovoljenih mejah in radi tega prosim govornik porotnike, naj jemljejo v poštev dejstvo, da nekatere stvari, ki so mu znane, mora on omenjati le mimogrede, zato, da ne izda onih tajnosti, katerih v interesu države ne sme izdati. Gospodje porotniki morajo torej blagohotno čitati mej vrstami, kar jim ne bo težko, potem ko so z veliko pozornostjo sledili vsej razpravi.

Enega samega objekta politične naravi — dejal je govornik — se moram dotakniti v mojem govoru: pojasniti moram namreč, kaj je ono, ki se označa z besedo: »irredentizem«. Irredentistično gibanje obstoja, kar se tiče Trsta, izza leta 1866. Tedaj so se v Italiji uporabila vsa sredstva, da se je dalo izrazu irredentističnim aspiracijam, in to potom ustaj in še drugih nevarnejših podjetij. Kakšen je cilj tem aspiracijam, so porotniki doznali tekom razprave. Videli smo novo in silnejšo agitacijo irredentizma, ki je bila jasno dokazana tekom razprave. Gospodje porotniki naj nikar ne mislijo, da irredentistične agitacije — ki vršene v Avstriji imajo značaj veleizdajstva in se v tem smislu tudi postopa proti njim — izgubljajo važnost, če vršene onkraj meje. Tudi če se izvajajo v Italiji, so te agitacije škodljive, kajti spraviti morejo italijansko vlado v največje zadrege diplomatskega značaja. Iz nekega pisma Ricciotti Garibaldija, ki je bilo prečitano na razpravi, so porotniki lahko posneli, da je prišlo celo do spora mej Garibaldijem in italijanskimi ministri in da Garibaldi ni mogel najti nikake pomoči v kraljestvu. Karakteristična stran teh irredentističnih gibanj je ravno ta, da so si ta gibanja vtvarila nek posebno čuden položaj tu in v Italiji. Oporekalo bi se lahko, da Garibaldija ni smatrali za resnega in da je — širokoustež, a pomislil naj se samo na oni del izjave tržaškega policijskega ravnatelja, ko je isti povedal, da je bila policija obveščena, da se na italijanski meji nahaja cela zaloga bomb, ki so se imele vporabiti za invazijo italijanskega ozemlja v Avstriji. To dejstvo dokazuje jasno kakšno stopinjo resnosti in predznosti je doseglo to gibanje. Karakterističen v tem oziru je shod avstro-ogreških in italijanskih socialistov, ki se je vršl minole dni v Trstu in na katerem so socialisti protestovali proti oboroževanjem in proti irredentizmu. Bi se li bila mobilizirala stranka resnosti v socialistični stranki proti širokoustežu, proti »generalu praznih strahov«? Bi se li bilo postopalo na ta način, če bi bilo to irredentistično gibanje le prazno govoričenje in če bi se tega gibanja ne udeleževali tisoči in tisoči oseb? Nevarni značaj tega gibanja izhaja tudi iz drugih dejstev; tako so bili n. pr. razrušeni z dinamitom celi oboki viadukta na karavanskeje železnici, ki je velikega strateškega pomena, kateri dogodek se ne tolmačiti drugače, nego, da je delo zbešenih irredentistov.

Tu so branitelji tožencev protestovali proti tej trditvi, a predsednik jih je opozoril, naj ne prekinjajo govornika.

Zastopnik državnega pravdnštva je dalje trdil, da irredentisti v svojih proglaših brezobzirno žalijo osebo cesarjevo.

Za tem je začel pretresati zločin veleizdajstva. Človek se zgraža — je dejal — že ko alihi samo besedo »vleizdajstvo«, kajti pomisli takoj na kazen, ki je predpisana temu zločinu. Radi tega, ker namreč zastareli kazenski zakonik za ta zločin ne pozna druge kazni, nego smrt na večalah, le radi tega ni državno pravdnštvo hotelo obtožence smatrati za neposredne krivce, ampak le za daljne sokrivce v tem zločinu. Res je sicer — dejal je dalje —, da po utrjenju dobrih odoščajev mej Avstro-ogrske in Italijo na sestanku v Opatiji, niso mogli toženci računati, da bi bil njihov načrt vojaško podprt, ampak so se morali po sili cmejati na provzročanje zadržeg in na izzivanje neprestane ljudske ustaje v italijanskih deželah Avstrije. Jaz prepuščam gospodom porotnikom — je dejal — naj oni odločijo, če je v tem zločinskem delovanju veleizdajstvo, ali pa le motenje javnega miru. Na vsak način pa podajajo nasilna sredstva, katerih so se hoteli toženec posluževati, tej stvari

popolnoma drugačen značaj, nego ga imajo navadni poulični demonstranti, ali neškodljivi pretiralec narodnega čuta. (Jaz sem bil tudi tava mnenja! Opomba atavea.) Resnost dogodka se izrazi tudi v okolnosti, da so avstrijski Italijani, kakor sem se mogel jaz — je dejal govornik — osebno prepričati v Trstu in na Trentinskem, smatrali svoje interese za kompromitirane po najdenju bomb, in iz okolnosti, da niso ničesar opustili, da dokažejo, da se to revolucijonarno gibanje ne sme identificirati z obrambo njihovih narodnih pravic.

Za tem je zastopnik državnega pravdnikstva začel govoriti o toženi Subanu in njegovi izpovedbi. Ta izpovedba ne more uničiti in niti omejiti krivde toženčeve, ki se je priznal krivim še-le po večmesečnem preiskovalnem zaporu. Izpovedba se bo smelo jemati v czir na odmerjanju kazni, nikakor pa ne na sodbi o toženčevi kazenski odgovornosti. O Depaulu je govornik dejal, da je to fanatik, ki bi proglašal svojo nedolžnost, tudi če bi bombe počile v njegovih rokah. Salatei da ne izgleda nič kaj lepo se svojimi zabavnimi izleti, ki so se pa vselej vršili o prilikah, ki bi ne bile smele nič kaj posebno veseliti podčastnika avstro-ogrškega dragonskega polka. Glede Cozzija je pa govornik priporočal porotnikom, naj ne puščajo, da bi na njih vplivale toženčeve osebne sposobnosti, ali njegova pristojnost tuje državi, ki mu odteza dolžnost spoštovati zakone države v kateri živi.

Govornik je zaključil priporočevaje porotnikom, naj odgovorijo potrdilno na glavna vprašanja v smislu obtožnice zato, da redene obtožence usoda, katero so si sami pripravili in ki so jo zaslužili.

Na to so začeli obrambeni govor. Prvi je govoril odv. dr. Neuda, branitelj toženca Depaula. Dejal je, da ena sama, a jako važna okolnost karakterizira ves ta proces. Nikake škode niso namreč trpele ni osebe, ni lastnina nikogar. In ravno iz pomanjkanja škode komursibodi izhaja posebnost tega procesa. Obžaloval je, da imajo tožence soditi sodniki (porotniki), ki ne umejo njih jezika. Moj klient — dejal je govornik — mi je tožil, kako žalostno da je, da sodniki ne razumijo jezika tožencev. Mesece in mesece je nestrpno čakal dneva, ko bo mogel govoriti naravnost se svojimi sodniki. A sledajš je moral z obupom konstatirati, da bodo njegove besede segale v srce in v um sodnikov le potom tolmača. V obupu in v strahu je on posegel po nemškem jeziku, in ališali smo — je dejal govornik — ono grozno nemščino, ki jo je rabil, samo da je govoril naravnost porotnikom. Naravno je torej, da porotniki niso razumeli vsega, kar je on povedal, ali kar je hotel povedati.

Pobijal je na to izvajanja zastopnika državnega pravdnikstva o irredentizmu. Zaključil priporočevaje porotnikom naj ne uničijo ekzistene obtožence in naj pomislijo, da bo v Italiji napravila ugodnejši utis dobrohotna razsodba v tem procesu, nego vse pogodbe, sklenjene od državnih kancelarij.

Za tem je govoril odv. dr. Elbogen, branitelj Subana. Ta je trdil da je strah pred irredentizmom naravnost smešen. Začenši govoriti o svojem branjenca, je dejal, da je ta v resnici napravil bombe popolnoma neškodljive s tem, da je vrgel preč enega onih treh prahov. Subanova izpovedba da je patrijotičen čin, kajti brez te izpovedbe, bi ne bilo prišlo do tega procesa. Čudno da bi bilo, ako bi bil Suban kaznovan za ta svoj patrijotičen čin.

Sedil je govor odvetnika drs. Rosenfelda, branitelja toženca Salatei. Tudi ta je dokazoval, da irredentizem ne predstavlja nikake nevarnosti za Avstrijo. Pomisli naj se le na smešnost sredstev, katerih se so hoteli toženci posluževati za odtrganje italijanskih dežel od Avstrije. Oglasilo da se je bilo le 20 dobrovoljcev. Državno pravdnikstvo sme mirno spati, kajti Trst niti najmanj ne misli odtrgati se od Avstrije.

Nedvomno znamenje, ki dokazuje kakšnega mišljenja so Tržačani, je ravno dejstvo, da so nemške šole jako mnogoštevilno obiskovane. Na tisoče otrok zahaja v te šole, a ogromna večina teh otrok je italijanske narodnosti. Govoreči o svojem branjenca Salatei, je govornik dokazoval, da Salatei ni zahajal v ona društva z nikakim veleizdajekim namenom, marveč le z namenom, da se zabava. Dokazalo se je namreč takom razprave, da je Salatei letal za vsako deklo,

za vsako natakario. Vse to dovolj označa toženca Salatei, katerega bi mogli porotniki k večjemu priznati krivim udeležitve tajnega društva.

Govoril je na to Cozzijev branitelj, odv. dr. Breitner, ki je dejal, da je Italijan (!?) in Tržačan. Ta gospod odvetnik je mej drugim dejal, da ako v Trstu obstoja irredentizem, je temu kriva le vlada, ki zanemarja potrebe Italijanov in — da istim na sprotno — favorizira Slovence, ki se prikezujejo kakor veliki patrijoti. Omenil je znano društvo »Lega patriottica della gioventu triestina« in tu je rabil tako ostre izraze, da ga je moral predsednik posvati na red. Cozzi da se je udeležil sestanka, na katerem so bile izročene Subanu bombe, a bil je tja zapeljan po Fumisu. Udeležil da se je tudi sestanka v Škoduju, a le kot pasiven gledalec. Pomagal je skriti za boj z bombami pod stol, a ni vedel, da so v zaboji bombe in ko je pozneje to doznal, prosil je Fumisa, naj bombe odstrani iz poslopja društva »Ginnastica«. Pismo, ki ga je v zaporu pisal Subanu, ne dokazuje popolnoma nič.

Na to je zastopnik državnega pravdnikstva kratko izpodbijal izvajanja braniteljev. Zaključivši to svojo repliko, je prečital brzojavko, katero je dobil iz Trsta od vladnega svetnika Lasciaca. V tej brzojavki se zagovarja bivšega namestnika grafa Gočusa, da namreč ni res, da se ta ni brigal za stvar in da ni hotel nič vedeti o poročilu o najdenju bomb, katero mu je on — vladni svetnik Lasciaca — predložil.

Na to so se na kratko replicirali branitelji, a za tem je bila razprava prekinjena do včera j v jutro.

Zadnji dan

se je nadaljevanje razprave pričelo s tem, da je predsednik reasumiral vso razpravo. Ko je predsednik to končal so šli porotniki — ob 11. uri predpoludne — v svojo sobo, iz katere so se povrnil ob 11. uri in pol ter proglasili pravorek.

Glavnim vprašanjem tičočim se daljše socrivde v zločinu veleizdajstva so porotniki za vse 4 tožence soglasno zanimali.

Glede toženca Subana so z 10 proti 2 glasovoma pritrdili vprašanju o motenju javnega miru;

pritrdili soglasno glede hranjenja razstreljivih snovij;

pritrdili soglasno glede vspetnega kršenja glede istega zločina;

pritrdili soglasno glede ščuvanja itd. itd. potom razdeljevanja letakov, a s pripombo, da ni poznal vsebine istih letakov;

pritrdili z 10 proti 2 glasovoma vprašanju glede ščuvanja itd. itd. potem razvijta italijanske trobojnice.

Glede toženca Depaula so pritrdili z 10 proti 2 glasovoma vprašanju o motenju javnega miru;

zanikali soglasno vprašanju o hranjenju razstreljivih snovij;

pritrdili soglasno glede ščuvanja itd. itd. potom razdeljevanja letakov;

pritrdili z 10 proti 2 glasovoma glede ščuvanja itd. itd. s tem, da je navedel Subana v to, da je razvil italijansko trobojnico na stolpu mestne palače.

Glede toženca Salatei so soglasno zanikali vprašanju o motenju javnega miru;

pritrdili soglasno glede udeležitve tajnih društev;

zanikali soglasno glede hranjenja razstreljivih snovij.

Glede toženca Cozzija so soglasno zanikali vprašanju o motenju javnega miru;

pritrdili soglasno glede udeležitve tajnih društev;

zanikali z 11 proti enemu glasu vprašanju glede hranjenja razstreljivih snovij.

Na podlagi tega pravoreka je sodišče ob 2. uri in tri četrti popoludne proglasilo nastopno razsodbo:

Suban je obsojen na 6 mesecev težke ječe,

Depaul na 9 mesecev težke ječe, Salatei na 100 kron g'obe, a Cozzije oproščen.

(!!!!!! Op. ured. »Ed.«.)

Gospodarstvo. Banka „Slavija“.

Žiljenski oddelek tega slovanskega zavarovalnega zavoda izkazuje vedno vapehe, ki so vredni pozornosti. Prejel je namreč za prvo četrtletje letošnjega leta 2157 zavarovalnih oglasil za kapital K 6,111.420 od

katerih je bilo izgotovljenih 1612 za kapital K 4.681.030. V istej trimesečnej dobi izplačano je bilo kapitalov za doživetje in smrt K 354.377.89. V času svojega obstanka je izplačala banka »Slavija« v življenskih oddelkih že K 32.275.376.39 v vseh oddelkih pa K 82.737.159.57. Poleg tega, ker je vzajemni zavod, razdeljuje »Slavija« svojim členom ves čist dobiček ter jim je izplačala že že K 1.400.000. Zavarovalnine samo v življenskem oddelku je sprejela banka v letu 1904. K 4.167.274.25, rezervni zakladi pa so narasli na K 31.965.380.80 in zagotavljajo členom v vsakem oziru popolno varnost. — Rezvidno je, da je »Slavija« prodrla že med prve vrste zavarovalnic v čbe, in da ima ta zavod važen narodno-gospodarski pomen; kajti »Slavija« priča o slovanskem napredku, ki se kaže tudi v tem, da občirsko čimdalje bolj razumeva važnost zavarovanja, ki je dosegla v zadnjih letih v kulturnih deželah velikanskega razviteka.

Letno poročilo društva »Tramway«.

Tržaško tramwaysko društvo je imelo te dni svoj 30-letni občni zbor, kateremu je predsedoval vitez Lipe Artelli. Vlado je zastopal namestništveni svetovalec Fabiani. Iz poročila upravnega sveta izhaja, da je imelo društvo tramwaya v Trstu dohodkov K 1.229.223.02 (lani K 1.038.470.17); torej K 90.752.85 več vego lani, v Ljovu pa K 328.727.92 in sicer K 20.762.70 več nego lani. Občni zbor je sklenil razdeliti iz čistega dobička 5% t. j. K 10 — kakor dividendo 29.329 deležem in K 3 — kakor 3% dividendo. Dividendo izplačuje od 1. julija t. l. »Banca Popolare« v Trstu. V upravni svet so bili zopet voljeni gg. A. Stern in Karol Hermet; v nadzorništvo pa Nikolaj Bartole, g. pl. Eisner in odvetnik dr. pl. Volpi.

Književnost in umetnost.

Br. 118. »Trščanskog Lloyd« lista za narodno gospodarstvo, izlascéga svake subote u Trstu donosi u svom posljednjem broju od 27. svibnja t. g. bogati iznimivi sadržaj.

»Trščanski Lloyd«, preporuča se sam po sebi. On donosi članke u svim strukama narodnog gospodarstva. S tega nijedan otmjeniji trgovac, industrijalac, obrtnik, posjedaik, pomorac, na bi amjao b'ti bez njega. Isvratista, kavane, gostione, čitaoice, obćine, banke, obćine i vjeresijske zadruge, je lnom rieči, svi bi morali držati »Trščanski Lloyd«, kojemu je zadača, da ore i radi na onom polju naše budućnosti, našeg dobrostanja, koje je jedino sredstvo našeg uzkravé. A to je polje: narodno gospodarstvo.

Predplata na »Trščanski Lloyd« iznosi na godinu K 12, a na pol godine K 7 u oieloj monarkiji austro ugarskoj. Izvan Austro-Ugarake, gdje godj bilo, godišaja predplata izno i 20 franaka u zlatu. Novci i pisma šalju se vlastniku i glavnom uredniku »Trščanskog Lloyd«, g. Fr. Kušiniću, Trst, Via Fabio Severo, br. P. 104, T. 246 (vlastiti kuća).

Zadnje brzojavne vesti. Rusko-japonska vojna.

Velika bitka v korejski cesti.

PETROGRAD 30. General Linevič je včera j brzojavil: Ruski križar II. razreda »Almas« je dospel danes v Vladivostok. Poveljnik ladije poroča: Dne 27. t. m. je eskadra pod admiralom Roždestvenskim pričela v prelivu pri Tsušimi boj z Japonci. Tekom čuva so se pgrezile oklopjače

»Knjaz Suvorov«, »Borodino«, »Oljabja« in križar »Ural«. Oklopjača »Aleksander III.« je bila močno poškodovana. Ob pričetku bitke je bil Roždestvenski ranjen ter olveden na drugo ladijo. Glasom naknadnih poročil poveljnika »Alme«, ki mi jh je poslal poveljnik vladivostoški, je bila težko poškodovana transportna ladija »Kamčatka«. Križar »Almas« je bil ločen od glavne s le eskadre, se ni mogel več združiti z eskadro ter je odpiul proti Vladivostoku. Na »Almasu« so bili en poročnik in 4 mornarji ubiti, 10 mornarjev je bilo ranjenih. O usodi moštva pogreznjenih ladij ni vedel poveljnik ničesar povedati.

WASHINGTON 30. (Reuterjev biró). Državni oddelek je prejel iz Tokija uradno poročilo, da so se vse ruske oklopjače, izvzemši oklopjači »Orel« in »Nikolaj II.« potopile. Roždestvenski, Fölkersam, Nebogatov so vjeti.

(P. dr. baib in točnih oficijelnih vesti o izidu bitke še nimamo. Vse ogromne izgube, o katerih poročajo došle brzojavke dokazujejo, da se je v korejski cesti in najbrž še dalje naprej v japonskem morju, vršil uničevalen boj na življenje in smrt med ruskim in japonskim brodom, o kakoršnem boju nam ne ve povedati rgodovina. Smešna se zde pa poročila, da ni japonsko brodomje v vsej tej pokoraki bitki imelo nikakih izgub, dočim je glasom oficijelnih ruskih in japonskih poročil uničeno popolnoma rusko brodomje, in med tem v prvi vrsti oklopjače. Opazka ured.)

Atentat na španskega kralja.

PARIZ 30. Govori se, da je neki sodišču znani anarhist popoludne napal španskega kralja z nožem. Napadalec je bil aretovan.

Trgovina.

Borza poročila dne 30. maja

Tržaška borza.

Napoleoni K 19.8 — 19.11 —, angleške lire K — do —, London kratak termin K 240.20 — 240.75 Francija K 95.35 — 95.55 Italija K 95.35 — 95.55 italijanski bankovci K — — — — Nemčija K 117.20 — 117.50, nemški bankovci K — — — — avstrijska ednotna renta K 100.45 100.70 ogrska krona renta K 178.80 98.20, italijanska renta K — — — — kreditne akcije K 663. — — 663 — državne železnice K 667 — — 667 — Lomb. — — — — 85.50 90.50, Lloydove akcije — — — — 670 — — 670 — — — — Srečke: Tisa K 340. — — 344 — — Kredit K 483 — do 495 —, Bodenredit 1880 K 307. — — 314 — — denredit 1889 K 307. — — 314 — — Turška K 143. — do 145 — Srečke — — do — —

Dunajska borza ob 2. uri pop.

	vč. raj	danes
Državni dolg v papirju	101. —	—
„ „ srebru	101.50	—
Avstrijska „ renta v zlatu	119.65	—
„ „ „ kronah 4%	100.50	—
Avst. investicijska renta 3 1/2 %	93.2	—
Ogrska renta v zlatu 4%	118. —	—
„ „ „ kronah 4%	98.90	—
„ „ „ 3 1/2 %	89.20	—
Akcije nacionalne banke	164.7	—
Kreditne akcije	662.50	—
London, 10 Lstr.	210.27 1/2	—
100 državnih mark	117.27 1/2	—
20 mark	25.48	—
20 frankov	19.20	—
100 ital. lir	9.40	—
Cesarski cekini	11.30	—

(D dalje na četrti strani).

Tovarna pohišta Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (šolsko poslopje).

Cene, da se ni bati nobene konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franke

Serravallo-vo železnato kina vino

za bolehe otroke in rekonvalescente.

Provzročja voljo do jedi, utrjuje želodec in ojačuje organizem.

Priporočeno od najslovečih zdravnikov v vseh slučajih, kadar je treba se po bolezni ojačiti.

Odlikovano s 16 kolajnami na raznih razstavah in z nad 3000 zdravniškimi spričevall.

I. SERRAVALLO

Trst.

